

הַלְבוֹת טִמְאָת אֲכָלִין פָּרָק ו

א. הָאֻגוּזִים וְהַשְּׁקָדִים שֶׁנִּסְדָּקָה קִלְפָתָן עַדִּין הוּא חֲבוּר לְאֹכֶל, עַד שִׁירָצִץ אֶת הַקִּלְפָּה. בִּיצָה מְגֻלְגֶּלֶת מְשִׁיקָב בָּהּ מְקוֹם לְגַמְעָה מִמֶּנּוּ, אֵין שָׂאָר קִלְפָתָהּ חֲבוּר. וְשְׁלוּקָה, קִלְפָתָהּ חֲבוּר עַד שִׁירָצִץ אֶת הַקִּלְפָּה; וְאִם נִתְבָּלָה בְּקִלְפָתָהּ אֵף עַל פִּי שִׁירָצָה, כָּלָה חֲבוּר.

ב. עֵצִים שֵׁישׁ בּוֹ מוֹחַ, חֲבוּר עַד שִׁירָצִץ. צֹמֶר שֶׁפְּרָאשִׁי הַכִּכָּשִׁים וְשֹׁעַר שֶׁבִּזְקֵן הַתִּישִׁים אֵף עַל פִּי שֶׁחֲרָכָן בְּאוּר הָרִי הֵן חֲבוּר, עַד שִׁיתְחִיל לְתֹלֵשׁ.

ג. כִּנְפֵי חֲגָבִים וְקִשְׁשֵׁי דָגִים אֵף עַל פִּי שֶׁהַעֲבִיר סָפִין עָלֵיהֶן, חֲבוּר עַד שִׁיתְחִיל לְקַלֵּף.

ד. הֶרְמוֹן שֶׁפָּרְדּוּ, חֲבוּר עַד שִׁיקִישׁ עָלָיו בְּקִנָּה. הַשְּׂרָבִיטִין שֶׁלְתִּמְרִים, אֵינָן חֲבוּר זֶה לָזֶה. מְלַפְפוֹן שֶׁחֲתָכוּ וְנִתְּנוּ עַל הַשִּׁלְחָן, חֲבוּר עַד שִׁיתְחִיל לְפָרֵק; הַתְּחִיל לְפָרֵק חֲתָכָה וְכָל הָעוֹלָה עִמָּהּ חֲבוּר, וְהַשָּׂאָר אֵינוֹ חֲבוּר. פִּיקָה הַתְּחִתּוֹנָה חֲבוּר לְעִצְמָהּ, וְאֵינָהּ חֲבוּר לַחֲתָכוֹת.

ה. הֵיוּ שְׁנַיִם אוֹ שְׁלוֹשָׁה מְלַפְפוֹנוֹת, וְחֲתַךְ כָּל אֶחָד מֵהֶן וְהִנִּיחַן עַל הַשִּׁלְחָן, וְהִתְחִיל בְּאֶחָד מֵהֶן זֶה שֶׁהִתְחִיל בּוֹ חֲבוּר, וְהַשָּׂאָר אֵינוֹ חֲבוּר; אִפְלוֹ אָמַר חָצִיו אֲנִי אוֹכֵל שְׁחָרִית וְחָצִיו עֶרְבִית זֶה הַחָצִי שֶׁהִתְחִיל בּוֹ חֲבוּר, וְהַשָּׂאָר אֵינוֹ חֲבוּר.

ו. הַמְּחַתֵּךְ יִרְקוֹת וְכִיּוּצָא בָּהֶן לְבִשָּׁל אֵף עַל פִּי שֶׁלֹּא מֵרֶק וְהִבְדִּיל, אֵינוֹ חֲבוּר: אֲלֹא אִם נִטְמָא זֶה לֹא נִטְמָא זֶה, אֵף עַל פִּי שֶׁהוּא מְעֵרָה בּוֹ. חֲתַךְ לְכַבֵּשׁ אוֹ לְשַׁלֵּק אוֹ לְהִנִּיחַ עַל הַשִּׁלְחָן הָרִי זֶה חֲבוּר, וְאִפְלוֹ הַתְּחִיל לְפָרֵק מֵה שֶׁחֲתַךְ.

ז. כָּל אֹכֶל שֶׁעַדִּין לֹא פָּרָקוּ, חֲבוּר; וְאִם נִטְמָא מְקַצָּתוֹ, נִטְמָא כָּלּוּ.

ח. אֹכֶל שֶׁנִּפְרַס וּמְעֵרָה בְּמִקְצָת, וְנִגַּע טָמֵא בְּאֶחָד מֵהֶן אִם אֶחָד בִּזְהָ שֶׁנִּגַּע בּוֹ וְהַשְּׁנִי עוֹלָה עִמּוֹ, הָרִי זֶה חֲבוּר; וְאִם כִּשְׂאוֹחַז בִּזְהָ הַטָּמֵא וּמִגְבִּיהוּ, יִשְׁמַט הָאֲחֵר וְיִפֹּל אֵינוֹ חֲבוּר, אֲלֹא הָרִי זֶה הָאֲחֵר כְּנוֹגֵעַ בְּרֹאשׁוֹן שֶׁנִּטְמָא.

ט. כָּל הָאֲכָלִין שֶׁהָיוּ עָלִין אוֹ קָלְחִין מִחֲבָרִין בָּהֶן אֶת שְׁדִרְפּוֹ לְהֶאֱחֹז בְּעֵלָה אוֹחֲזִין אוֹתוֹ בְּעֵלָה, בְּקָלַח אוֹחֲזִין אוֹתוֹ בְּקָלַח: אִם נִתְּלָה עִמּוֹ הָרִי זֶה חֲבוּר בְּטָבוֹל יוֹם, וְאֵין צָרִיךְ לוֹמַר בְּשָׂאָר טָמְאוֹת. וְכֵן אִם הָיָה לוֹ יָד, אוֹחֲזִין אוֹתוֹ בְּיָד שְׁלוֹ; הָיָה לוֹ יָד וְעֵלָה, אוֹחֲזִין אוֹתוֹ בְּאִיזָה מֵהֶן שִׁירָצָה. לֹא הָיָה לוֹ יָד וְלֹא עֵלָה בִּזְהָ אָמְרוּ אִם אוֹחֲזִין בְּטָמֵא וְהַשְּׁנִי עוֹלָה עִמּוֹ, חֲבוּר; וְאִם לֹאוֹ, אֵינוֹ חֲבוּר.

י. הָאֻגוּזִים שֶׁקִּבְּצוּן בְּעֻקְצֵיהֶן כִּשְׁהֵן רִכִּין, וְאִמְנָן כֶּלֶן כְּמוֹ חֶבֶל, וְכֵן הַבְּצָלִים שֶׁחֲבָרָן בְּדֶרֶךְ הַזֹּאת הָרִי אֵלּוֹ חֲבוּר. הַתְּחִיל לְפָרֵק בְּאֻגוּזִים וּלְפָקֵל בְּבָצָלִים, אֵין הַשָּׂאָר חֲבוּר: אִפְלוֹ הָיוּ לְפָנָיו מֵאָה כּוֹר אֵין כֶּלֶן חֲבוּר, שֶׁהָרִי הוֹכִיחַ שִׁדְעָתוֹ לְפָרֵק הַכָּל.

יא. קְלִיעָה שֶׁלְשׁוֹם שֶׁנִּפְּלוּ מִשְׁקִין עַל אֶחָד מֵהֶן הוּא טָמֵא, וְחֲבָרוֹ טָהוֹר: שְׂאִין חֲבוּרֵי אָדָם חֲבוּר לְכָל דְּבָר. וְכֵן אֶתְרוֹג שֶׁנִּפְרַס, וְתַחְבּוֹ בְּכוֹשׁ אוֹ בְּקִיסָם אֵינוֹ חֲבוּר. עֵיסָה שֶׁלְשָׁה בְּמִי

פרות הרי זו אינה חבור, שאין לך דבר שמחבר את האכלין
אלא שבעה משקין בלבד.

יב. הממעך אכלין זה בזה וקבצן, כגון הדבילה והתמרים
והצמוקין שקבצן ועשאן גוף אחד אינן חבור; לפיכך עגול
שלדבילה שנפלו משקין טמאין על מקצתו הרי זה נוטל ממנו
מקום המשקה בלבד, והשאר טהור.

יג. התמרים והגרורות ששלקן ונעשו אם, הרי אלו חבור.
הזיתים שעטנן ונעשו גוש אחד הרי זה חבור, מפני שמתחלה
לא נתנן למעטן אלא על מנת שיינקו זה מזה; לפיכך שרץ
שנמצא על אם שלזיתים, והן זיתים שנעשו כלן גוף אחד אפלו
נגע בכשעורה הכל טמא, שהכל גוף אחד.

יד. היתה לו אם שלזיתים ועתיד להפכה כיון שתקע בה את
היתד, אף על פי שיש בה גושים הרבה, אינן חבור; ואם
משפכה נעשו אם, אינן חבור.

טו. אכל פרוד שהוא פלו מכנס ודבק זה בזה אף על פי שאינו
חבור להטמא, ואינו כגוף אחד כמו שבארנו הרי הוא מצטרף
לכביצה, לטמא אכלים אחרים; ואם לא כנסו, אלא הרי הוא
מפרד כמעשה קדרה והקטניות אינו מצטרף: עד שיקבצם,
ויעשה אותן גוש אחד.

טז. היו גושים הרבה זה בצד זה, ונגע אב הטמאה באחד
מהן הרי הוא ראשון, והגוש שבצדו שני, והגוש שבצד השני
שלישי, ושבצד השלישי רביעי.

יז. כפר שלתרומה שהיתה ראשון לטמאה, והשיף לה אחרות
כלן ראשון; פרשה היא ראשון, וכלן שניות. היתה שניה, והשיף
לה אחרות כלן שניות; פרשה היא שניה, וכלן שלישיות. היתה
שלישית, והשיף לה אחרות היא שלישית, וכלן טהורות: בין
שפרשו, בין שלא פרשו.

יח. בכרות שלתרומה נושכות זו בזו נטמאת אחת מהן בשרץ
כלן ראשון, ואף על פי שפרשו אחר מכאן; נטמאת אחת מהן
במשקין טמאין כלן שניות, ואף על פי שפרשו אחר מכאן;
נטמאת אחת מהן בידים כלן שלישיות, ואף על פי שפרשו:
מפני שהיו גוף אחד בשעת טמאתן.